

شواهد و تحقیقات نشان داده که سرمایه‌گذاران نسبت به سود اعلامی واکنش نشان می‌دهند. یکی از راه‌های ارزیابی سود یک شرکت، بررسی کیفیت سود آن است. راه‌های مختلفی برای ارزیابی کیفیت سود توسط محققان مختلف پیشنهاد شده است. کیفیت سود، مفهومی است که بر پایه محتوای سود و بنابراین یک تعریف واحد ندارد. کیفیت سود می‌تواند از دیدگاه‌های مختلفی بیان شود. تاکنون متخصصان مالی نتوانسته‌اند به یک محاسبه مستقل از سود که از نظر آن‌ها کیفیت لازم را دارا باشد دست یابند. در این حالت، متخصصان مالی با انجام تعدیلات مناسب، می‌توانند به یک دامنه که به شکل صحیح‌تر نشان‌گر کیفیت سود نسبت به سود خالص گزارش شده باشد، دست یابند. بنابراین مفهوم کیفیت سود، یک امر تعریف شده و ثابت نیست که بتوان به آن دست یافت، بلکه مفهومی است نسبی که به ارتباط آن با دیدگاه‌ها و نگرش‌ها بستگی دارد.

کیفیت سود را می‌توان از دو دیدگاه ارزیابی کرد. یک دیدگاه مفید بودن آن برای تصمیم‌گیری

راه‌های مختلف ارزیابی کیفیت سود با تأکید بر روش مجموع تعهدات

مریم اسماعیلی
کارشناس ارشد، دانشگاه اوزمرا

است. بیاتیه مفهومی شماره یک بیان می‌دارد که به خاطر خاص بودن محتوا، ارزیابی کیفیت سود از دیدگاه تصمیم‌گیری مفید به طور غیر قابل اجتناب منجر به مواجهه با هزاران استفاده کننده می‌شود و... بنابراین ارزیابی‌های تجربی و عملی از کیفیت سود از این دیدگاه بیشتر مشکل است زیرا این موضوع مطرح است کیفیت برای چه کسی و برای چه هدفی؟^۱

دیدگاه دوم از کیفیت سود، استفاده از مفهوم^۲ از درآمد بود^۳

برخی از تحلیل‌گران روی کیفیت سود از دیدگاه تحلیلی تمرکز کردند. از نظر آن‌ها کیفیت بالای سود به معنی آن است که عملکرد سال جاری شرکت، شاخص خوبی از عملکرد آتی واحد تجاری باشد.

[Dechow & Schrand, 2004]

روش دیگر جهت اندازه‌گیری کیفیت سود، روش بزرگ‌نمایی انحرافات تخمین تعهدات مربوط به تعهدات عملیاتی سال جاری است. این روش به تعهدات عملیاتی جاری محدود شده و به دوره‌های زمانی طولانی از جریانات نقدی و اطلاعات سود برای تخمین اندازه‌گیری نیاز دارد. **دیچاو و دیچیو** (۲۰۰۳) از این روش برای سنجش کیفیت سود استفاده کردند.^۴

روش دیگر اندازه‌گیری کیفیت سود در تحقیقات قبلی، ضریب واکنش سود (ERC) است. ضریب واکنش سود از طریق رگرسیون اندازه‌گیری سودهای آتی بر مبنای یک بازه مانند بازدهای غیر نرمال تجمعی به دست می‌آید. ERC^۵ تابعی مثبت از تداوم سودآوری است و بنابراین یک روش اندازه‌گیری کیفیت سود با تقوه است. استفاده از این روش اندازه‌گیری، ارزیابی کیفیت سود را منوط به پاسخ‌های بازار سهام به اطلاعات سود می‌کند. هم‌چنین برای برآورد ERC به سری‌های زمانی طولانی تری و یک مدل انتظارات سود نیاز است. برخی دیگر از تحلیل‌گران مالی، کیفیت سود را به عنوان سود عادی و مستمر، تکرار پذیر و ایجاد کننده جریان نقدی حاصل از عملیات می‌دانند. آن‌ها معتقدند که کیفیت سود رقمی بین سود خالص گزارش شده و جریان نقدی حاصل از عملیات منهای ارقام غیر تکراری است.

ویچاردسون (۲۰۰۳)^۶ معتقد است که سودی که تداوم بیشتری داشته باشد، با کیفیت بالاتر در نظر

1 FASB

۲ هیگکین

3 Schipper & Vincent

4 Dechow & Dichev

5 Easton & Zmijewski

6 Richardson

گرفته می‌شود. از دیدگاه سرمایه‌گذار، کیفیت سود به عنوان درجه‌ای که سودهای گزارش شده جاری در دوره‌های بعد تداوم پیدا می‌کنند، در نظر گرفته می‌شود.

بنابراین از دیدگاه یک سرمایه‌گذار، تداوم سودآوری بالاتر، پیش‌بینی‌های درست‌تری را ارائه می‌دهد، لذا با کیفیت‌تر در نظر گرفته می‌شود.

برای اندازه‌گیری تداوم، محققان معمولاً یک مدل رگرسیون برای ارزش‌های آتی متغیر هانسیب به ارزش‌های جاری آن‌ها تخمین می‌زنند که به صورت زیر بیان می‌شود:

$$x_{t+1} = \alpha + \beta x_t + \epsilon_t$$

هر چه β به ۱ نزدیک‌تر باشد، تداوم بیشتر متغیر x_t در رابطه با سودهای سالانه را نشان می‌دهد. اسلون (۱۹۹۶) در تحقیق خود در سال ۱۹۹۶ نشان داد که در آمریکا در سال‌های ۱۹۹۱-۱۹۶۲، ضریب β تقریباً برابر با ۰.۸۴ است. یعنی اگر یک شرکت یک دلار سود در زمان t به دست آورد انتظار دارد در سال بعد ۸۴ سنت آن تداوم داشته باشد. سود می‌تواند از عناصر نقدی و تعهدی تشکیل شود.

تداوم کم‌تر تعهدات با قابلیت اتکا پایین‌تر ارتباط

تعریف جامع از تعهدات متفاوت از

تعریف تعهدات عملیاتی سنتی است که از دارایی‌های عملیاتی غیر جاری ایجاد می‌شود. تعریف تعهدات سنتی شامل تعهداتی می‌شود که به بهای تمام شده چنین دارایی‌هایی از طریق سازوکار استهلاک تخصیص داده شده‌اند و نه تعهداتی که از این دارایی‌ها است

دارد. تعهدات نیازمند قضاوت است. این قضاوت، انحرافات را هم شامل می‌شود که از طریق تعهدات ثبت شده در دوره‌های آتی اصلاح خواهد شد. تعهدات نسبت به جریانات نقدی بیشتر دست‌کاری می‌شوند، لذا، مدیریت سود، حدود انحرافات در تعهدات را افزایش خواهد داد با این حال مدیریت سود الزاماً، وجود انحرافات در تعهدات و در نتیجه تداوم کم‌تر تعهدات را نشان نمی‌دهد. بنابراین نسبت تعهدات، رابطه‌ای معکوس با تداوم سودآوری و بنابراین کیفیت سود دارد.^۷

نسبت تعهدات در سود رابطه‌ای معکوس با کیفیت سود دارد. برای عملیاتی کردن این رابطه، یک تعریف و روش اندازه‌گیری از تعهدات

7 Richardson & Sloan, 2004

لازم است. برپایه استانداردهای حسابداری (107 AASB# و 95 FASB#) تعهدات به صورت سنتی در قالب تعهدات عملیاتی تعریف می‌شود (تغییرات سرمایه در گردش غیر نقدی پس از کسر هزینه استهلاک). از زمان ارائه تحقیقات هیلی^۸ (۱۹۸۵) این تعریف از تعهدات مورد پذیرش قرار گرفته است.

از نظر ویچاردسون (۲۰۰۳) تعهدات خیلی وسیع‌تر از این تعریف هستند. در صورت عدم وجود حسابداری تعهدی، دلاری‌ها و بدهی‌هایی که در ترازنامه نشان داده می‌شود، فقط حساب‌های نقلی هستند و همه حساب‌های دلاری و بدهی دیگر، به دلیل فرآیند تعهدی ایجاد می‌شوند. با ارائه این رویکرد تعهدات در دوره زمانی t مساوی با تغییرات در دلاری‌هایی غیر نقدی از $t-1$ تا t پس از کسر تغییر در همه بدهی‌ها در همان دوره زمانی می‌باشد. از نظر ویچاردسون، تعریف جامع از تعهدات متفاوت از تعریف تعهدات عملیاتی سنتی است که از دلاری‌های عملیاتی غیر جاری ایجاد می‌شود. تعریف تعهدات سنتی شامل تعهداتی می‌شود که به بهای تمام شده چنین دارایی‌هایی از طریق سازوکار استهلاک تخصیص داده شده‌اند و نه تعهداتی که از این دارایی‌ها است. از طرف دیگر، این تعریف شامل تعهدات مرتبط با بدهی‌های عملیاتی غیر جاری از قبیل ذخایر برای از دست دادن خدمات بلندمدت می‌شوند. بنابراین، تعریف گسترده تعهدات شامل دلاری‌هایی مالی از قبیل سرمایه‌گذاری‌های بلندمدت و کوتاه‌مدت و بدهی‌های مالی از قبیل وام‌ها است. روش اندازه‌گیری ویچاردسون کاملاً با استفاده از اطلاعات حسابداری به دست می‌آید.

تعاریف تعهدات:

تعهدات را می‌توان به عنوان تغییر در سرمایه در گردش غیر نقدی پس از کسر هزینه استهلاک تعریف کرد.^۹ این تعریف به سال‌های ۱۹۸۵ باز می‌گردد و تقریباً با تعریف تعهدات عملیاتی در FASB#95 تحت عنوان 'صورت جریان وجه نقد' تطابق دارد (هیلی، ۱۹۸۵).

به هر حال این تعریف، تعهدات زیادی که مرتبط با دارایی‌های عملیاتی غیر جاری، بدهی‌های عملیاتی غیر جاری، دارایی‌های مالی غیر نقدی و بدهی‌های مالی است را حذف می‌کند. قابل ذکر است که در غیاب حسابداری تعهدی، فقط حساب بدهی یا دارایی که نقدی است در ترازنامه می‌آید. همه حساب‌های دلاری و بدهی دیگر، محصلی از فرآیند حسابداری تعهدی است. بنابراین دارایی‌های

8 Healy

9 Sloan, 1996

از دیدگاه یک سرمایه‌گذار، تداوم سودآوری بالاتر، پیش‌بینی‌های درست‌تری را ارائه می‌دهد، لذا با کیفیت‌تر در نظر گرفته می‌شود

خالص مساوی نقد است و در نتیجه ترازنامه حقوق صاحبان سهام نیز مساوی نقد است. دارایی های خالص (بر اساس روش نقدی) = نقد = حقوق صاحبان سهام (بر اساس روش نقدی) سود در مبنای نقدی (سود نقدی) را می توان از فرمول زیر به دست آورد:

سودهای نقدی = تغییر در حقوق صاحبان سهام (بر اساس روش نقدی) + توزیع نقدی خالص به صاحبان سهام + تغییر در نقد = توزیع نقد خالص توزیع نقدی خالص به صاحبان سهام شامل همه پرداخت های نقدی از شرکت به صاحبان سهام است. (که شامل سود نقدی خرید مجدد سهام و کسر بیمه های سرمایه است.) لذا سودهای نقدی، دریافت های نقد خالص شرکت بدون در نظر گرفتن هر پرداخت (و دریافت) نقدی به (از) سهامداران است.

سود بر مبنای تعهدی را می توان به صورت زیر محاسبه کرد:

سود تعهدی = توزیع نقدی خالص به صاحبان سهام + تغییر در حقوق صاحبان سهام = توزیع نقدی خالص به صاحبان سهام + تغییر در خالص دارایی ها

= توزیع نقدی خالص به صاحبان سهام + تغییر در دارایی ها - تغییر در بدهی ها تعهدات تفاوت بین سود نقدی و سود تعهدی است

تعهدات = سودهای تعهدی - سودهای نقدی = تغییر در دارایی های غیر نقدی - تغییر

در بدهی ها

بدون حسابداری تعهدی، تنها دارایی یا بدهی های واحد تجاری، نقد است. بنابراین تعهدات، تغییر در دارایی های غیر نقدی پس از کسر تغییرات در همه بدهی ها است. این تعریف جامع از تعهدات متفاوت از تعاریف استفاده شده توسط هیلی (۱۹۸۵) و اصول (۱۹۹۶) و دیگران است.

پس، اولاً این تعریف شامل تعهدات مرتبط با دارایی های عملیاتی غیر جاری، از قبیل مخارج سرمایه ای است. ثانیاً، این تعریف شامل تعهدات مرتبط با بدهی های عملیاتی غیر جاری از قبیل بدهی های مربوط به مزایای بازنشستگی می شود. ثالثاً، این تعریف شامل تعهدات مرتبط با بدهی های مالی از قبیل بدهی های بلندمدت است. بنابراین مجموع تعهدات سرمایه گذاری و تأمین مالی شرکت ها و همچنین تعهدات عملیاتی را نیز اندازه گیری می کند.

طبقه بندی تعهدات

ترازنامه یک طبقه بندی سیستماتیک از تعهدات حسابداری را بر اساس منافع^{۱۲} یا بدهی ها^{۱۳} ارائه می دهد. بعضی از اقلام ترازنامه از قبیل اوراق بهادار قابل دادوستد و بدهی کوتاه مدت می توانند با قابلیت اتکای بالا اندازه گیری شوند. در مقابل اقلامی از قبیل حساب های دریافتی و دارایی های نامشهود قابلیت اتکای پایین تری دارند. در این جا، این نحوه طبقه بندی در نظر گرفته نشده است و اندازه گیری بر اساس هر طبقه واقعی که بتواند ارزیابی های کیفی مرتبط با قابلیت اتکا نسبی از طبقه وجه نقد داشته باشد، استفاده شده است. این ارزیابی، پایه ای برای پیش بینی نسبی ضریب تداوم (جدول شماره ۱) اقلام ترازنامه بر اساس این که جزو کدام دسته از فعالیت های واحد تجاری است، طبقه بندی شده است:

جدول ۱ - پیش بینی نسبی ضریب تداوم اقلام ترازنامه بر اساس عملیات های واحد تجاری

بدهی ها		دارایی های غیر نقد	
extended	initial	extended	initial
ΔFINL	ΔFIN	سهیلات عملیاتی	ΔSTN
		کوتاه مدت	ΔFIN
ΔOOL	ΔWC	حساب های	ΔOOL
		دریافتی	ΔWC
ΔOOL	ΔWC	موجودی کالا	ΔWC
		دریافتی	
ΔOOL	ΔWC	دارایی های جاری	ΔOOL
		دیگر	ΔWC
ΔFINL	ΔFINL	سهیلات عملیاتی	ΔNCO
		دریافتی	ΔNCO
ΔNCO	ΔNCO	دیگر بدهی ها	ΔNCO
		دریافتی	ΔNCO
ΔNCO	ΔNCO	موجودی کالای	ΔFIN
		دیگر	ΔFIN
ΔNCO	ΔNCO	سهیلات عملیاتی	
		دریافتی	
ΔNCO	ΔNCO	دیگر بدهی ها	
		دریافتی	
ΔNCO	ΔNCO	موجودی کالای	
		دیگر	

ترازنامه یک طبقه بندی سیستماتیک از تعهدات حسابداری و بر اساس منافع یا بدهی ها ارائه می دهد

بدهی ها		دارایی های غیر نقد	
extended	initial	extended	initial
ΔNCO	ΔNCO	سهیلات عملیاتی	ΔNCO
ΔFINL	ΔFIN	سهیلات	ΔNCO

همان طور که طبقه بندی فوق نشان می دهد فعالیت ها به سه دسته تقسیم شده است: فعالیت های عملیاتی جاری، فعالیت های عملیاتی غیر جاری و فعالیت های تأمین مالی و متناظر با آن. از تغییر در سرمایه گردش غیر نقدی (ΔWC) تغییر در دارایی های عملیاتی غیر جاری (ΔNCO) و تغییر در خالص دارایی های مالی (ΔFINL) لذا مجموع تعهدات را می توان در قالب این طبقات به شکل زیر نوشت:

- 12 - benefits
- 13 - obligations

- 10 Healy
- 11 Sloan

$$TAOC = \Delta WC + \Delta NCO + \Delta FIN$$

هر کدام از اجزای مدل فوق را هم بر حسب اجزای تشکیل دهنده آن می توان به صورت زیر نوشت:

مجموع تعهدات (TAOC) = تغییرات در دارایی های غیر نقدی در زمان t - تغییرات در بدهی ها در زمان t

تغییرات سرمایه در گردش (ΔWC) = تغییرات در دارایی های عملیاتی جاری - تغییرات در بدهی های جاری

که در آن تغییرات در دارایی های عملیاتی جاری و تغییرات در بدهی های جاری به صورت زیر تعریف می شود:

دارایی های عملیاتی جاری = جمع دارایی های جاری - (سرمایه گذاری های جاری + نقد)

بدهی های جاری = جمع بدهی های جاری - تسهیلات مالی دریافتی

تغییرات دارایی های عملیاتی غیر جاری (ΔNCO) = تغییرات در دارایی های عملیاتی غیر جاری -

تغییرات در بدهی های عملیاتی غیر جاری

دارایی های عملیاتی غیر جاری = جمع دارایی های غیر جاری - سرمایه گذاری های غیر جاری

بدهی های عملیاتی غیر جاری = جمع بدهی های غیر جاری - تسهیلات مالی دریافتی بلندمدت

تغییرات دارایی های مالی (ΔFIN) = تغییرات در دارایی های مالی - تغییرات در بدهی های مالی

دارایی های مالی = سرمایه گذاری های جاری + سرمایه گذاری غیر جاری

بدهی های مالی = تسهیلات مالی دریافتی کوتاه مدت + تسهیلات مالی دریافتی بلندمدت

$$\Delta WC = \Delta OOL - \Delta OOL$$

یکی از اصلی ترین طبقه بندی از تعهدات خالص سرمایه در گردش (ΔWC) است. خالص سرمایه در گردش، شامل تغییرات دارایی های عملیاتی جاری و بدهی های جاری است. تغییرات

دارایی های جاری (ΔOOL) شامل حساب های دریافتی و موجودی کالا است. با قابلیت اتکا نسبتاً

پائین اندازه گیری می شوند. ارقام تعهدی مربوط به حساب های دریافتی، تخمین عینی از حساب های دریافتی غیر قابل وصول را تحت تأثیر قرار می دهد.

به هر حال، معمولاً حساب های دریافتی برای دست کاری سود از طریق روش هایی مثل شناخت درآمد شامل مقطع و مبلغ شناسایی درآمد مورد استفاده قرار می گیرد (دچاو، ۱۹۹۶).

اندازه گیری موجودی کالا، مفروضاتی متفاوت را برای محاسبه بهای تمام شده و عینیت بهای تمام شده را تحت تأثیر قرار می دهد. برای مثال در

روش اولین صادره از آخرین وارده می توان سود گزارش شده را به درستی محاسبه نکرد و مورد

ضریب واکنش سود از طریق رگرسیون اندازه گیری سودهای آتی بر مبنای یک بازده مانند بازده های غیر نرمال تجمعی به دست می آید

دست‌کاری ساختگی قرارداد.

بخش اصلی دیگر تغییرات در بدهی‌های جاری (AOL) و مهم‌ترین آن حساب‌های پرداختی است. برخلاف حساب‌های دریافتی و موجودی کالا، حساب‌های پرداختی معمولاً با قابلیت اتکای بالایی اندازه‌گیری می‌شوند. حساب‌های پرداختی، تعهدات مالی به عرضه‌کنندگان است. برای این که یک شرکت تداوم فعالیت داشته باشد، باید بدهی‌هایش را به‌طور کامل بپردازد. تنها مسئله‌ای که در مورد عینیت حساب‌های دریافتی مطرح می‌شود، در تخمین تنزیل هسته است. ولی از آنجایی که هر مبلغ تنزیلی بایستی توسط عرضه‌کنندگان تأیید شود، بنابراین احتمال اشتباه کم‌تری وجود دارد.

طبقه‌بندی مهم دیگر از تعهدات، تعهدات عملیاتی غیرجاری (ANCO) است که به‌صورت زیر محاسبه می‌شود:

$$\Delta NCO = \Delta NCOA - \Delta NCOL$$

تعهدات عملیاتی غیرجاری (ANCO) نیز به دو جزء دارایی و بدهی قابل تفکیک است. این طبقه‌بندی به‌صورت تغییر در دارایی‌های غیرجاری خالص از سرمایه‌گذاری‌های جاری (ANCOA) پس از کسر مجموع بدهی‌های غیرجاری خالص از بدهی‌های بلندمدت (ANCOL) بدست می‌آید و شامل تعهداتی است که در تحقیقات زیادی در نظر گرفته نشده است. همان‌طور که بعداً بحث خواهد شد، این طبقه شامل تعهدات غیرعینی و غیرقابل اتکاء است.

جزء اصلی ANCOA، اسوال، ماشین‌آلات و تجهیزات و دارایی‌های نامشهود هستند. علم قطعیت قابل ملاحظه‌ای در تخمین این تعهدات وجود دارد. عینیت قابل ملاحظه‌ای در بهای تمام شده اولیه اموال، ماشین‌آلات و تجهیزات و دارایی‌های نامشهود قابل تشخیص به هنگام شناخت اولیه وجود دارد. به عنوان مثال، شرکت «ولداکم»، میلیون‌ها دلار بهای تمام شده عملیاتی دارد که به عنوان اموال، ماشین‌آلات و تجهیزات نگهداری می‌شود.

روش استهلاک، عمر مفید و ارزش اسقاط همگی اعدادی غیرعینی هستند که این بخش را تحت تأثیر قرار می‌دهند. علاوه بر آن، وقتی ارزش اموال ماشین‌آلات و تجهیزات و دارایی‌های نامشهود از بین رود، تعیین مقدار از بین رفته نیاز به قضاوت زیادی دارد. برای مثال، شرکت «اول‌تایم و اوزن»¹⁴، ۵۰ میلیون دلار را در یک دوره، در ارتباط با سرقتی که از ادغام دو شرکت «اول»¹⁵ و «تایم

ولرنر»¹⁶ ایجاد شده بود، مستهلاک کرد و این مبلغ در سود و زیان دوره گزارش شد.

بدهی‌های غیرجاری خالص از بدهی‌های بلندمدت (ANCOL) شامل بدهی‌های متنوعی از قبیل حساب‌های پرداختی، بلندمدت، مالیات‌های معوق و مزایای بازنشستگی است. بعضی از این بدهی‌ها، از قبیل حساب‌های پرداختی بلندمدت با قابلیت اتکای بسیار بالایی قابل اندازه‌گیری هستند. بعضی دیگر مانند مزایای بازنشستگی، دارای تخمین‌های زیادی است و بنابراین دارای قابلیت اتکای پایین است. با توجه به انواع مختلف حساب‌های پرداختی با درجات مختلف قابلیت اتکا در این طبقه، NCO را طبقه ای با قابلیت اتکا متوسط می‌نامیم.

سومین و آخرین بخش از تعهدات که در تحقیقات زیادی در نظر گرفته نشده است، تغییر در خالص دارایی‌های مالی (AFN) است. این تعهدات با درجه بالایی از قابلیت اتکا قابل اندازه‌گیری هستند و قابل مقایسه با وجه نقد است. در واقع، بعضی از تعهدات به عنوان شبه نقد یا معادل نقد هستند و منعکس‌کننده رابطه نزدیک آن‌ها با وجه نقد می‌باشند.

$$\Delta FN = \Delta STI + \Delta LTI + \Delta FINL$$

تفاوت‌های زیادی بین دارایی‌ها و بدهی‌های مالی وجود دارد. تغییرات در خالص دارایی‌های مالی از سرمایه‌گذاری‌های کوتاه مدت (ASTI) سرمایه‌گذاری‌های بلندمدت (ALTI) و بدهی‌های

مفهوم کیفیت سود، یک امر تعریف شده و ثابت نیست که بتواند به آن دست یافت، بلکه مفهومی است نسبی که به ارتباط آن با دیدگاه‌ها و نگرش‌ها بستگی دارد.

مالی (AFNL) تشکیل شده است. سرمایه‌گذاری‌های کوتاه مدت و بدهی‌های مالی، هر دو با درجه بالایی از قابلیت اتکا اندازه‌گیری می‌شوند. سرمایه‌گذاری‌های کوتاه مدت، معمولاً اوراق بهادار، با ارزش‌های بازار مشخصی هستند که انتظار می‌رود در طی یک سال به نقد تبدیل شوند. بدهی‌های مالی شامل تسهیلات مالی دریافتی و بدهی‌های بلندمدت، تعهدات اجاره سرمایه‌ای و سهام ممتاز هستند. اغلب تعهدات مالی به ارزش فعلی جریانات نقدی آتی و با نرخ ثابت تنزیل در زمان انتشار ارزش‌گذاری می‌شوند. شرکت‌ها مجاز به گرفتن ذخیره برای عدم پرداخت‌های پیش‌بینی شده تعهدات مالی خود نیستند. بنابراین

انتظار می‌رود قابلیت اتکا سرمایه‌گذاری‌های کوتاه مدت و تعهدات مالی، نسبتاً بالا باشد. قابلیت اتکا موضوعی مطرح برای سرمایه‌گذاری‌های بلندمدت است. سرمایه‌گذاری‌های بلندمدت شامل دارایی‌های مالی متنوعی از جمله حساب‌های دریافتی بلندمدت و سرمایه‌گذاری‌های بلندمدت در اوراق بهادار قابل معامله است.

حساب‌های دریافتی بلندمدت، پتانسیل زیادی برای دست‌کاری نسبت به حساب‌های دریافتی کوتاه مدت دارند و بیشترین دست‌کاری سود در این بخش اتفاق می‌افتد. با این حال، عمده سرمایه‌گذاری‌های بلندمدت در اوراق بهادار، قابلیت معامله دارند و لذا درجه قابلیت اتکای آن‌ها بالاست. با توجه به این که ترکیبی از تعهدات با درجه بالا و پایین از قابلیت اتکا در بخش ALTI وجود دارد لذا دارای درجه متوسط از قابلیت اتکا است.

به WC درجه متوسط از قابلیت اتکا داده می‌شود، چون تعهدات با قابلیت اتکای پایین در COA و تعهدات با قابلیت اتکا بالا در COL هستند. ANCO دارای قابلیت اتکا پایین / متوسط است، چون شامل تعهدات با قابلیت اتکای پایین در ANCOA و تعهدات با قابلیت اتکا متوسط در ANCOL است. نهایتاً، AFN درجه بالایی از قابلیت اتکا را دارد، چون ترکیبی از دو طبقه با قابلیت اتکا بالا و قابلیت اتکا متوسط است.

چنین پیش‌بینی می‌شود که ضریب تداوم تعهدات با قابلیت اتکا بالا، کم‌تر از جریانات نقدی را خواهد بود. اما تعهدات با قابلیت اتکا متوسط و پایین، ضریب تداوم خیلی کم‌تری دارند.

فهرست منابع و مآخذ

- Dechow, P. M. and Dichev, I. D., (2002), 'The quality of accruals and earnings: the role of accrual estimation errors', Accounting Review, 77, 35-59.
- Dechow, P. M., (1994), 'Accounting earnings and cash flows as measures of firm performance: the role of accounting accruals', Journal of Accounting and Economics, 18, 3-42.
- Dechow, P. M., Richardson, S.A. and Sloan, R.G., (2004), 'The persistence and pricing of the cash component of earnings', working paper, SSRN.
- Richardson, S. A., Sloan, R. G., Soliman, M. T. and Tuna, I., (2004), 'Accrual reliability earnings persistence and stock prices', Working paper, University of Michigan Business School
- Sloan, R. G., (1996), 'Do stock prices fully reflect information in accruals and cash flows about future earnings?', Accounting Review, 71, 289-315.
- Schipper, K. and Vincent, L. (2003), 'Earnings quality', Accounting Horizons, 17, 97-110.

یکی از اصلی‌ترین طبقه‌بندی‌های تعهدات، خالص سرمایه در گردش (TWC) است. خالص سرمایه در گردش، شامل تغییرات دارایی‌های عملیاتی جاری و بدهی‌های جاری است.